

Бълкъ, която ся намери единъ денъ суха отъ градъ атъ, колкото тогава й каза Отецъ атъ и отговоръ атъ, когото му даде на лъглото му предъ да издаждне. Всичкитѣ тия бѣха ся начрътили толкова дълбоко въ сърцето й шото й причиниха живо нажаденіе, и ся чудеше на Божието всемогъщество. Съвременно помоли ся на Графинята да помилува Ерриета. Тая благородна господарка й прати единъ докторъ, хранж и каквото друго трябоваше, и въ нещасна та млада тръпъ още малко минути страшни болести, и умрѣ въ нежно цвѣтяща възъръстъ, като едвамъ имаше двадѣсять и три години, стана жрътва на съвестното си бѣснѣ.

